

از: هرهدی طارمی

اعلام جرم

«تنها روزنه‌ایمید»

«یک پرده نقاشی»

«یک گوشه تاریخ»

«محمد بن مسلم زهری گست»

«اینک ترجمه اصل نامه»

«تنها روزنه‌ایمید»

لابد این را میدانید که بیگانگان قسمهای زیادی از حقایق آئین اصیل اسلام را بعنوان خویش رنگ آمیزی کرده‌اند، و نیز بدینختانه بسیاری از فرازهای معلومات دینی و اعتقادات مذهبی جامعه ما از فراورده‌های منابع و مکتب‌های خد اسلامی میباشد.

در چنین موقعیت تنها عاملی که مارا پیاره کردن این پرده‌های حقیقت پوش کمک کرده و اجازه میدهد که چهره‌های زیر پرده و گرد گرفته اسلام را علیرغم خواسته‌های سودجویان و دشمنان داخلی و خارجی بهجا نیان معرفی کنیم، همان وجود منابع و اسناد اصیل و دست‌نخورده اسلام است که اگر استعمال گران میتوانستند آنها را هم از دسترس مامحوض نابود میکردند.

* * *

بهر حال بیگانگان برای بی‌خبر نگاهداشتن توده‌های اسلامی و بهره گرفتن از آنان، دورنمای چهره‌های درخشان قهرمانان اسلامی را بمیل و دلخواه خویش نقاشی کرده و در دسترس ملت‌های اسلامی گذاردند. ذیر آنان میدانند که جمیعت‌های اسلامی در برابر قهرمانان خویش تعظیم

کرده و از آنان الهام میگیرند ، واگراین چهره‌های الهام بخش در اصالت و واقعیت خود جلوه نمایند ، روح پیکار و مبارزه علیه استعمارگران و عوامل داخلی آنان در ملت زنده گشته و حیات استعمارگران آنان بخطر میافتد بهمین جهت کوشیده و میکوشند که سبیمای پر فروغ والهام بخش قهرمانان ماراطوری نشان دهند که جز خمودی و افسردگی وزیر بارستم رفتن و تن بقضا دادن چیز دیگری را الهام نبخشد .

* * *

«یک پرده نقاشی»

قرنهاست که در مدارس و دستانهای ممالک اسلامی هنگامیکه میخواهند پیشوایان مذهبی اسلام را بکوکان معرفی کنند . امام چهارم آنان را «امام بیمار» نام میگذارند .

آیا پیشوای چهارم شیعیان حضرت علی بن الحسین جز بیماری نشان دیگری ندارد؟ آیا این صفت و نشانی را بگانگان وایادی خائن آنان دردهان توده‌های بی‌رشدوبی خبر اسلامی نگذارده‌اند؟ اسلاماً چرا !

آری با معرفی کردن این امام بیماری و بسترگیری ، جنبه‌های مثبت فکری والهام بخش آنحضرت را در نظر پیروانش می‌پوشانند .

بیگانگان پیشوای چهارم اما را یک عنصر گوشہ گیر و آرام و سازشگر و ساکت در برابر نوع ناهنجار و ستم ، و بی خبر از اجتماع معرفی کرده‌اند ، و بدینختا نه گروهی از مدعيان اسلام هم در اثر این رشدی و بی خبری و یاخیانت این معرفی را پذیرفته و افاده‌بی عرضه ، بیکار ، ورده‌ان ، خراباتی ، و بی خبر از اجتماع و محیط و تنبیل را با آنحضرت تشییه میکنند . و با این عمل بزرگترین لطمہ و اهانت را باساحت مقدس پیشوای پیکارجوی اسلام حضرت علی بن الحسین وارد می‌آورند .

«یه ده مرداری از یک جنایت»

ما با این دسته و آن دسته کاری نداریم و فقط ثابت خواهیم کرد که آنحضرت نه تنها سازشگر و آرام نبوده بلکه اعتراضات شدید و تند آنحضرت بکجر و یهای زمامداران خونخوار و ستمگر وقت ، گاهی او را تا پر تگاه شهادت و مرگ هم می‌برده است .

شاید اینگوشة تاریخ و گفتار صریح و قاطع آنحضرت را هنوز نشنیده باشد ، در مجلس ابن زیاد خونخوار کوفه ، گفتگوئی بین آنحضرت و ابن زیادرد گرفت که منجر بغض و خشم ابن زیاد و تهدید او آنحضرت را بمرک گردید . امام سجاد بدون اینکه از این خشم و تهدید ابن زیادرد هراسی راه دهد با بیانی صریح واستوار خطاب با بن زیاد کرده و فرمود :

**ابا القتل تهددنی يا ابن زیاد! اما علمت ان القتل لنا عادة، و
کرامتنا من الله الشهادة؟!**

آیا مر ابکشته شدن و مرگ می ترسانی ؟ مگر نمیدانی که مر گک و کشته شدن عادت دیرینه و همیشگی ما است ؟ آیا نمیدانی که پروردگار خلعت و جامه زیبای شهادت را بقامت ما بریده و دوخته است ؟ (۱)

این گفته نشان میدهد که آنحضرت در راه حقگوئی و صراحت حتی بمرگ هم لبخند زده و عادت دیرینه و همیشگی خود را مرک شرافتمندانه در مسیر حقگوئی دانسته است . آیا این سبک گفتار با چهره ای که از نام امام سجاد در نظر داردید تطبیق میکند ؟ ! .

در اینجا برای اینکه درست دانسته شود که امام علی بن الحسین (ع) در تاریکترین دوره های تاریخ و ترسناک ترین دهلهی زمان نیز در قلب اجتماع بوده و آنی آرام ننشسته و از صراحت و حقگوئی خود دست بر نداشته و بالاخره رسالت تاریخی خود را نجات داده است ، نامه ای را که آنحضرت بقاضی و دانشمند مزدور درباره ای بنی امية (محمد بن مسلم ذهري) بعنوان اعلام جرم و نصیحت نوشته نقل کرده و نوشته خود را خاتمه می دهیم .

«محمد بن مسلم ذهري گیست ؟

قبل امظود آشناشدن بازیش و اهمیت این نامه ، ناگزیریم که خلاصه ای از بیوگرافی زندگی و نقش اجتماعی این قاضی و دانشمند درباری را نقل کرده سپس بترجمه اصل نامه پیردادیم .

* * *

گروهی از مورخین و ترجمه نویسان مانند ابن ابی الحدید اور از منحر فین

ازعلی بن ابیطالب و ازدشمنان آنحضرت شمرده‌اند (۱) ،

موردخین گویند : که او در دربارهای بنی‌امیه قرب و مقامی برای خود کسب کرده و سالیان دراز بعنوان مفتی دستگاههای حکومتی وقت برای بنی‌امیه مزدوری میکرد .

گروهی دیگر گویند : که این شخص در اوائل ازدشمنان خاندان رسالت بود ولی در اوخر عمر تغیر عقیده داده و در زمرة اصحاب و دوستان حضرت علی بن الحسین درآمد (۲) . **كتابخانه سخنمه فیضیه قم**

بهر حال این نامه‌را امام سجاد در وقتی باونوشته است که او هنوز در دربار - های بنی‌امیه میزیسته است . و همه‌پدانیم که نوشتن چنین نامه‌ای که سراپای آن بد گوئی از زمامداران خونخوار بنی‌امیه است بشخصی که در دربارهای بنی‌امیه زندگی میکند ، احتمال‌هر گونه خطر را برای شخص نویسنده پیش می‌آورد . ولی امام سجاد تنها از روی تشخیص دینی و حسن انجام وظیفه خود را آماده‌هر گونه مخاطره‌ای نموده و باین کار اقدام کرده است .

* * *

اینک ترجمه اصل نامه :

پروردگارما و ترا از فتنه‌ها و آشوبها نگهداری کرده و ترا از کانون غصیش مصون دارد . ای ذهنی ! راستی تو در حالی هستی که شایسته است هر که ترا آدان
حال همی شناسد دلش بحالت بسوزد .

زیرا پروردگار ا با تقدیرستی و طول عمری که بتوداده و ترا بکتاب آسمانی خود آشنا کرده و دین خود را بتوفهمانیده و ترا بر این روش پیامبر ش دانا کرده نعمتهای بزرگ و سنگینی را در اختیارت نهاده است .

بر تو باد در هر نعمتی که بدت آورده و در هر حجتی که بر تو تمام شده وظیفه سپاس گزاری خویش را انجام دهی . زیرا پروردگار در هر یک از پخششهای خود حسن حقشناسی ترا می‌آزماید و نیکی و بخشش خود را بر تو آشکار مینماید و میفرماید :

(۱) تتفییج المقال ج ۳ ص ۱۸۷

(۲) سفينة البحار ج ۱ ص ۵۷۳

«اگر سپاس گزاری کنید افزوتان دهم ولی اگر ناسپاسی نمایید عقوبت و عذاب من بسیار سخت و دشوار است» (۱).

ای زهری ! درست نگاه کن ا فردا که در پیشگاه عدل پروردگار تورا نگهدارند چکونه خواهی بود پروردگار از یکایک نعمتهائی که در اختیارت گذارده ، از تو بازخواست کرده و خواهد پرسید که نعمتهائی مر اچکونه مراعات کردی ؟ هیچ گمان مکن که خداهم عذرها و پوزش های پوچ و بیجارا پیزیر دواز کوتاهی تو راضی شود . همینه همچنان هر گز ! هر گز ! چنین نمیشود : هیچ میدانی که خداونداندا نشمندان در کتاب آسمانی خود قرآن پیمان گرفته است که : «حق بق و دانسته های خود را پنهان نمکرده بمردم بگویم» (۲).

ولی بدان که تو کو چکترین چیز را که برخلاف پیمان پروردگار پنهان کردی و سبک زربن جرمی را که بهده گرفتی اینست که باستمکران سازش کردی و با آنان تقرب جستی و خواسته های آنان را اجابت نمودی تو با اینکار امامتگری و گمراهی را بر آنان گشوده و هموار کردی . **تابعه نهاده بینه که من از حال او گه فردا همراه خیانه کاران بگناهات از گشت گمی بیم دادم .**

و از باز خواست پادشاهی که پیاس همراهی با ستمگران گرفتی می ترسم .

ای زهری ! راستی تو اموالی را گرفتی که حق تو نبود و بکسی تقرب جستی که هیچ حقی را براحتی ردمیکند و تو بخاطر حفظ دوستی و تقرب خود اورا از هیچ بالطلی باز نداشتی .

ای زهری ! هیچ میدانی ترا برا ای چه خربده ! و پیش خود بر «هاند ؟ آری ترا تنها بدین منظور میخواهند که محور آسیای اعمال خویش کرده و

(۱) لئن شکر تم لازیدنکم ولئن کفر تم ان عذابی لشدید (سورة ابراهیم

آیه ۷)

(۲) و اذ خذ الله ميثاق الذين اتو الكتاب لتبينه للناس ولا تكتمونه (سوره آل عمران آیه ۱۸۷)

ستمکریهای خود را بر گرد تو بچرخانند ترا چون پلی در مسیر خود قرار
داده واژروی آن بطرف اغراض و هدفهای شیطانی خود عبور میکنند.

ترا اهه چون نر دبان ترقی خویش بر دیوارهای اجتماع نصب
کرده واژ آن بالا میروند.

ترا او سیله راه پیمائی در سنگلاخهای ستمکری و گمراهی
خود گرفته اند.

بو سیله تو داشمندان را بتردید و بد گمانی دچار میکنند.
بادست تو دلهای اکثریت نادان و جامل را بسوی خویش جلب می کنند.
ای زهری! خوب توجه داشته باش! کاری که تو برای آنان کردی و
تبهکاریهای آنان را خوب جلوه دادی و مردم را بسوی آنان کشانیدی؛ هر گز
از دست محبوب ترین و مقرب ترین وزیران و نیرومندترین یا اوران آنان ساخته نیست
وای بحال تو چه معامله زیان آوری نمودی و در بر ابر چجزی
که از تو خمر دند چقدر کم پاداش گرفتی!

آنچه را از تو خراب کردن در بر ابر ش چقدر کم آباد نمودند.
حساب خود را رسیدگی کن زیرا جز خودت کسی دیگر بکارهای تو
رسیدگی نخواهد کرد.

کردار خود را همچون حسابگری مستول و وظیفه شناس یکایک
محاسبه نما.

حس حق شناسی و سپاسگزاری خود را نسبت بیکسی که تو را در خردی و بزرگی
نیکی و بخشش نموده بیان مای ای زهری اچقدر می ترسم که تو هم از آن گروه باشی
که خدا فرمود:

«از پس آنان جانشینانی بجامانند که کتاب آسمانی را فرا-
گرفته و با خود داشته و لی (بهای عمل گردن بعلم خود) بد نیال جمع-
آوری ثروت و مال رفته و (دل خود را تنها باین خوش گردند که)
گفتند: بر ورد گارما را خواهد بخشید» (۱)

(۱) فخلف من بعدهم خلف و رثوا الكتاب یا خذون عرض هذا الادنى و
یقولون سینفر لنا - سوره اعراف آیه (۱۶۸)

... بپرهیز که دانسته در خطر نیفتی. بشتاب که فرصت ازدست ندهی. توهیج میدانی باکسی رو بروهستی که نادانی در ساخت او راه ندارد و کسی حساب تور ارسید گی میکنند که هر گز غفلت نمیورزد . توشهات را تهیه کن که راهی دراز در پیش داری و خویشتن را مبالغه کن که سخت بیمار شده ای .

ای زهری! اهر گز گمان هم که من در صدد توبیخ و ملامت و عیبجوئی تو هستم نه هر گز من جز خیر تور انخواسته و از خدا میخواهم که دل هر ده و مغز فرسوده کرد و دین از دست رفته و فروخته ای را ده و باز گردن اند زیر اگفتار یار ورد گار بیادم آمد که فرهو : « و پندده زیر اپند دادن مؤمنان را سودمی بخشد » (۱)

تو از یاد گذشتگان و رفتگان غفلت ورزیدی ، آشنا یان و همکار انت همگی رفتند و توهیمچون شاخ شکسته ای بجاماندی . نگاه کن آیا آنان هم بگرفتاری هائی که تو در آن هستی دچار شدند؟ و در پر تگاهی که توافقا دی افتادند، یا آنکه تو آن افراد بکر دارهای نیکشان یاد میکنی؟ ... تو امر و زدر پیشگاه ملت برای خود موقعیت و مقامی کسب کرده ای و آنان قراپذیر فته اند .

زیر آنان بدبیال توافقا ده و گفته های ترا پیروی میکنند ، اوامر را اطاعت می نمایند . اگر چیزی را حلال دانستی آنان حلال میدانند و اگر حرام دانستی حرامش خواند. با اینکه توحیق اینکار را ندانند . ای ذهنی! نبودن داشتمندان در باری دیگر و چیره کشن جهالت و نادانی بر تو و میل ورغبت ستمگران با نچه که توداری و علاقه بی پایان تو و آنان بریاست و مال دنیا آن افراد بگرد توجمع کرد .

آیا نمی بینی که چقدر در زرفنای خود بینی و غرور افتادی و ملت را بقتنه و آشوب گرفتار کردی؟ تو با اینکار توده را از کسب و کار بازداشتی و دلهای آن افراد بسوی خویش کشانیدی و آن افراد بطعم انداختی که همچون تو پایه علم و

دانش تودسییده و درسایه آن بجاه مقامی که توداری نائل گردند .
ملت بیچاره بدلست تودر گرداب بی پایان بد بختی و بلا غوطه
ورشد .

باز هم خدا برای ما و تودا و رخوبی است و ایار ماست .

ای ذهنی ! بی او از این راهی که رفته ای باز گرد ، و از آنجه که در آن
هستی روی بکر دان تا بکار و ان پا کان و نیکان بپیوندی .

پا کانی که در جامه های زنده و پاره باشکم های گرسنه و بپشت
چسبیده ، با سیمانی در خشان و آسمانی سر در تیره خاک فروبردند .
پرده تاریک حیوانیت از جلوی چشم انشان بکنار رفت و حقایق را آن جنا نکه باید ،
دیدند . دنیا و آنجه در او بود آثار فریب نداد و آنان هم فریب او را
نخوردند

راستی اگر بنا باشد که تو با این پایه علم و دانست ، با این پیری و سالخورد .
گیت و با این نزدیکی مرگت این چنین خود را در برایر مادیات و ثروت دنیا کم
کنی پس تکلیف جوان نورس چیست ؟ جوان نادان و سرمست ؛ جوانی که عقلش
هنوز بجای نمیرسد ؟ انا الله وانا اليه راجعون .

بکدر و آوردم ؛ و بکدام آستانه پناه ببریم ؟

تنها پیروزد گار بزرگ از گرفتاریها شکوه کرده و نزد او از مصیبه های که
تو بما وارد آورده بداری خواهیم رفت .

ای ذهنی ! خوب چشم انت را باز کن و بنگر که با نعمت های پرورد گار
بزرگ چگونه رفتار کردی پرورد گار یکه ترا ابواسطه دینش در میان ملت
آبر و داد

لباسی در آنت نمود که بوسیله آن عیسی، ای ترا در میان اجتماع
بوشیده بگه داشت (آیا تو از لباس است سوء استفاده نکردی ؟)
تو بجا ای تقرب و فروتنی در بر این پرورد گار در پیشگاه نمگران سر
فرود آورده .

راستی چرا اذ این خواب زدگی و خمار آلو دگی بیدار
نهیشوی ؟

چرا از لغزش‌های خود تکانی بخود نداده و بخود نمی‌آئی تا در پیشگاه پروردگارت زبان پوزش گشوده و بگوئی :
بارالها من هیچ کامی را برای ذنده گردن دینت و هیچ قدمی را بمنتظر
از بین بردن باطلی بر نداشتمن و خود این اعتراف بکوتاهی و تقصیر سپاسگزاری و
شکر در راه پروردگارت شمرده می‌شود باز هم چقدر می‌ترسیم که تو هم آنچنان
باشی که خدافتrod :

«نمای رازی بر گذاردن و دنبال خواهش‌های دل رفتند . در همین زودی سر-

گشته و پشمیان خواهند شد» (۱)

پروردگار ترا عهده دار بیان کتاب آسمانی خوش کرده دانش و علم آن
را بامانت بتوسپرد ولی تو قدر آنرا ندانسته و از بین بر دی .
به حال خدا را سپاس گر اری می‌کنیم که ما را از آنجه که گریبان نگیری تو

است نجات داد و السلام» (۲)

(۱) اضعوا المصلوة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيًّا سوره مریم آیه ۵۹

(۲) تحف العقول ص ۲۷۴

هر دانگی ؟

داز علی علیه السلام پرسیدند ، مروت و مردانگی چیست ؟
فرمود : لا تفعل شيئاً في السرقة يعني منه في العلانية
در پنهان کاری را به جای نیاوری که در آشکار از آن شرم
میداری ..

سفينة البحار - ج ۲